

Λόγια και έργα

Με βάση τον μύθο του Αισώπου *Γραῦς και ἰατρός*

Σταύρια Βουτουρή (Γ2)

Ιόλη Σοφοκλέους (Γ5)

Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννου
του Χρυσοστόμου

Υπεύθυνες εκπαιδευτικοί:

Νίκη Στεφάνου
Ανθή Περικλέους
Μαρία Στεφάνου
Ειρήνη Παναγιώτου

Πρώτη Σκηνή

(*Η γερόντισσα βρίσκεται στο σπίτι της. Περιεργάζεται με τα χέρια τα σκεύη και τα χρήματά της*).

ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ: Ωχ! Γιατί να έχω τόσα πολλά πράγματα και να μην μπορώ να τα δω και να τα χρησιμοποιήσω; Και περιουσία και απ' όλα έχω, αλλά «ουδέν ὄφελός ἐστιν οὔτε τῶν ἄλλων οὐδενός ἄτερο τῆς ὑγιείης»¹. (*Ἡ πρεσβῦτις ἰατρόν*

ἐπί μισθῶ παρακαλεῖ)². Ευτυχώς που κάλεσα τον γιατρό, για να θεραπεύσει τα μάτια μου. Ελπίζω να μην αργήσει.

Δεύτερη Σκηνή

(*Ο γιατρός μπαίνει στο σπίτι της γερόντισσας*).

ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ: Ἡρθατε επιτέλους, γιατρέ μου;

ΙΑΤΡΟΣ: Μάλιστα. Ποια είναι η πάθησή σας;

ΓΕΡ.: Στερούμαι την ικανότητα της όρασης, με αποτέλεσμα να μην μπορώ να απολαύσω τα άφθονα υλικά αγαθά που έχω και να θαυμάσω με τα ίδια μου τα μάτια την περιουσία μου.

ΙΑΤ.: Εγώ είμαι εδώ για σας. Θα κάνω ό,τι μπορώ. «Εἰκός ἐστι γάρ τοῖς ζῶσι βοηθεῖν»³. Θα σας βάλω την κατάλληλη αλοιφή, για να ανακτήσετε την όρασή σας.

ΓΕΡ.: Θα ήθελα να ζητήσω και κάτι άλλο, γιατρέ μου. Όπως βλέπετε, διαθέτω πλούσια αγαθά. Και χρήματα και πολύτιμα σκεύη και κοσμήματα. Θα ήθελα να σας

¹ Καμιά ωφέλεια ούτε από τα χρήματα ούτε από τίποτε άλλο, χωρίς υγεία (Ιπποκρ. Διαιτ., γ', 69).

² Η γριά καλεί γιατρό επί αμοιβή. Βλ. Μαυρόπουλος, Θ. Γ. (2005). *Αισώπειοι Μύθοι*. Θεσσαλονίκη: Ζήτρος, σ. 164-167.

³ Γιατί είναι φυσικό να βοηθάς του ζωντανούς (Πλουτ. *Ηθικά*, 162f).

Κατηγορία Ε': Δραματοποίηση

ΕΠΑΙΝΟΣ

παρακαλέσω να μη μαθευτεί αυτό πουθενά. Ο κόσμος δεν έχει τις καλύτερες προθέσεις. Φοβάμαι μήπως με κλέψουν.

ΙΑΤ.: Να μου έχετε απόλυτη εμπιστοσύνη. «**Α δ' ἂν ἐν θεραπείῃ ἢ ἴδω ἢ ἀκούσω, ἢ καὶ ἄνευ θεραπείης κατὰ βίον ἀνθρώπων, ἃ μὴ χρή ποτε ἐκλαλέεσθαι ἔξω, σιγήσομαι, ἄρρητα ἠγεύμενος εἶναι τὰ τοιαῦτα**»⁴.

ΓΕΡ.: Σας ευχαριστώ!

ΙΑΤ.: Ας αρχίσουμε. Κλείστε τα μάτια σας, για να σας αλείψω την αλοιφή.

(Η γερόντισσα κλείνει τα μάτια και ο γιατρός κλέβει μερικά πολύτιμα αντικείμενα)

ΙΑΤ.: Τελειώσαμε. Αυτή η θεραπεία θα πάρει λίγο καιρό, γι' αυτό θα έρθω και αύριο.

(Ο γιατρός αποχωρεί από το σπίτι της γερόντισσας).

(Η γερόντισσα ψάχνει το ανεκτίμητης αξίας περιδέραϊό της).

ΓΕΡ.: Πού έβαλα το χρυσό μου περιδέραϊο; Μα δεν ήταν στην κοσμηματοθήκη μου; Μάλλον γέρασα και άρχισα να ξεχνάω.

(Έρχεται η επόμενη μέρα. Ο γιατρός χτυπά την πόρτα).

ΓΕΡ.: Ποιος είναι;

ΙΑΤ.: Ο γιατρός. Μπορώ να περάσω;

ΓΕΡ.: Περάστε, γιατρέ μου.

(Ο γιατρός μπαίνει μέσα και ανοίγει το βαλιτσάκι του).

ΙΑΤ.: Κλείστε τα μάτια σας.

(Ο γιατρός παράλληλα, όταν αλείφει την αλοιφή με το ένα χέρι, με το άλλο κλέβει χρήματα).

ΓΕΡ.: Πότε, γιατρέ μου, θα μπορώ να δω;

⁴ Ότι στη διάρκεια της θεραπείας δω ή ακούσω ή κι εκτός της θεραπείας, που έχει σχέση με τη ζωή των ανθρώπων, και το οποίο δεν πρέπει να κοινολογήσω, θα το κρατήσω μυστικό, επειδή το νομίζω ως απόρρητο (Ιππ. Όρκος).

Κατηγορία Ε': Δραματοποίηση**ΕΠΑΙΝΟΣ**

ΙΑΤ.: «Ο κοινός ιατρός σε θεραπεύσει χρόνος»⁵. Οπότε θα έρθω πάλι αύριο. Φεύγω τώρα.

(Όταν ο ιατρός πάει να φύγει, ανοίγει το βαλιτσάκι του και πέφτουν τα χρήματα και τα ιατρικά του εργαλεία).

ΓΕΡ.: Τι ήταν αυτό;

ΙΑΤ.: Δεν έκλεισα καλά το βαλιτσάκι και έπεσαν τα ιατρικά μου εργαλεία.

(Ο ιατρός φεύγει. Η γερόντισσα υποπτεύεται τον ιατρό και ελέγχει αν της λείπουν χρήματα)

ΓΕΡ.: Παράξενο, από τη μέρα που έρχεται αυτός ο ιατρός όλο και κάτι χάνω.

(Έρχεται η επόμενη μέρα και ο ιατρός έρχεται ξανά στο σπίτι. Χτυπάει την πόρτα)

ΙΑΤ.: Εγώ είμαι, ο γιατρός. Να περάσω;

ΓΕΡ.: Περάστε.

ΙΑΤ.: Καμία αλλαγή στην όρασή σας;

ΓΕΡ.: Βλέπω κάπως καλύτερα, αλλά όταν ψάχνω κάποια πολύτιμα αντικείμενα και χρήματα δεν τα βρίσκω.

(Η γερόντισσα κλείνει τα μάτια της, για να της βάλει την αλοιφή και ο γιατρός πάλι κλέβει πολύτιμα αντικείμενα, αλλά αυτή τη φορά ακούγεται θόρυβος).

ΓΕΡ.: Γιατρέ, τι συμβαίνει;

ΙΑΤ.: Εεε... τίποτα, τίποτα. Απλώς τα σύνεργά μου είναι μεταλλικά και κάνουν θόρυβο....

ΓΕΡ.: Μήπως μου κρύβετε τίποτα; Μήπως εσείς με κλέβετε;

ΙΑΤ.: Όχι βέβαια, διότι «ἀγνώσ δὲ καὶ ὀσίως διατηρήσω βίον τὸν ἐμὸν καὶ τέχνην τὴν ἐμήν»⁶.

ΓΕΡ.: «Μὴ ψεύδου, ἀλλ' ἀλήθευε»⁷. (...)

⁵ Ο κοινός γιατρός θα σε θεραπεύσει, δηλαδή ο χρόνος (Φιλιππίδη Άδηλ. 8).

⁶ Θα διατηρώ αγνή και άσπιλη και τη ζωή και την τέχνη μου (Ιππ. Όρκος).

⁷ Μη λες ψέματα, αλλά την αλήθεια (Σόλ. Σύλλ. Δημ. Φαλ. Στοβ. Α').

Κατηγορία Ε': Δραματοποίηση

ΕΠΙΑΙΝΟΣ

Τρίτη σκηνή

(Ο γιατρός και η γερόντισσα βρίσκονται στο δικαστήριο).

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Ο κατηγορος να εισέλθει, για να καταθέσει. Με ποια υπόθεση έχουμε να κάνουμε;

ΙΑΤ.: Η κατηγορούμενη μου είχε τάξει ενώπιον μαρτύρων αμοιβή, αν θεράπευα την ασθένειά της. Εγώ την θεράπευσα, αλλά αυτή αρνείται να μου δώσει την αμοιβή μου.

ΔΙΚ.: Ας προσέλθει στο εδώλιο η κατηγορουμένη. Εσείς τι έχετε να πείτε;

ΓΕΡ.: Αυτός ο άνθρωπος λέει την αλήθεια όσον αφορά στη συμφωνία. Τώρα ισχυρίζεται ότι με θεράπευσε, αλλά «τότε μὲν ἔβλεπον πάντα τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας σκευή, νῦν δὲ οὐδὲν ἰδεῖν δύναμαι»⁸.

ΔΙΚ.: Οπότε κατηγορείτε τον ιατρό για κλοπή;

ΓΕΡ.: Ναι. Γιατρέ, «οὕτως οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ πλεονεξίαν λανθάνουσι καθ' ἑαυτῶν τὸν ἔλεγχον ἐπισπώμενοι»⁹.

⁸ Διότι τότε έβλεπα όλα τα σκεύη του σπιτιού μου, ενώ τώρα δεν μπορώ να δω τίποτε. Βλ. Μαυρόπουλος, Θ. Γ. (2005). *Αισώπειοι Μύθοι*. Θεσσαλονίκη: Ζήτρος, σ. 164-167.

⁹ Έτσι οι πονηροί άνθρωποι από πλεονεξία χωρίς να το καταλάβουν επισύρουν την κατηγορία σε βάρος τους. Βλ. Μαυρόπουλος, Θ. Γ. (2005). *Αισώπειοι Μύθοι*. Θεσσαλονίκη: Ζήτρος, σ. 164-167.